

bestemte Factorer at lægge til Grund ved Forbelysningen over de forskjellige Communer. Først naar det er udfundet, hvor Meget hver Commune skal udrede, kommer efter Contingentsystemet Skjønnets frem i den mindre Kreds, hvor det er langt lettere, for at fordele Beløbene over de enkelte Medlemmer. Dette skeer — det indbrømmer jeg — i Virkeligheden ved et Skjøn. Men hvorledes stiller det sig med Hensyn til Skjønnets ved Procentsystemet? Foregaaer der ikke ogsaa efter det et Skjøn heelt igjennem? Naar man ikke kan faae Selvangivelse — og den troer jeg ikke, at man paa nogen Maade vil kunne fremkalde —, saa skjønner man. „Den Mand“, siger man, „har havt saa og saa stor Indtægt; derfor skal han udrede saa og saa Meget i Skat.“ Men enten man skjønner, at en Mand skal udrede en saa stor Deel af Skatten, eller man skjønner, at han har havt saa stor Indtægt, saa bliver det efter min Overbeviisning i lige høi Grad et Skjøn. — Ogsaa, naar man bruger Contingentsystemet, vil jo iøvrigt Procenten komme frem i Rjbstæderne, idet Lovforslaget bestemmer, paa hvilken Maade den skal udfindes. Men, naar Contingentsystemet bliver anvendt, ville Communerne dog uvilkaarligt komme til at tage nogle Hensyn, som ikke kunne tages ved Procentsystemet, idet Communerne ved Bessatningen efter Formue og Reilighed engang ere vante til at tage og uvilkaarligt tage Hensyn til mange Factorer, som de ikke ville kunne tage, dersom den rene Procentberegning skal lægges til Grund. — Naar det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Brind-Seibelin) i næstforrige Møde ansøgte forskjellige Communer, for hvilke Procenten havde været forskjellig i dem alle, og derved vilde begrunde, at der var skeet en Uretfærdighed, saa kan jeg ikke erkjende, at hans Exemp-ler egentlig havde noget Synderligt at betyde. Det er nemlig ganske vist, at man i de forskjellige Communer er gaaet frem efter ganske forskjellige Principer. I nogle Communer har man bestræbt sig for at trække saa store Indtægter frem, som muligt, og derved faaet en lavere Procent, medens man paa andre Steder har sagt: „Det er ikke værd at trække Indtægterne saa stærkt frem; lad os hellere

sætte Procenten noget høiere; det bliver jo i Virkeligheden det Samme.“ (Melchior: Ikke for Embedsmændene!) Det ærede Medlem siger: „Ikke for Embedsmændene“. Ja, det er jo ganske vist, at det, dersom Embedsmændene ere blevne beskattede efter deres fulde Indtægt, i saa Fald kan have været slemt nok for dem, og at det er uheldigt, men hvorledes vil det ærede Medlem ved sit System kunne faa den virkelige Indtægt frem for de Næringsdreibendes Vedkommende? Dersom det ærede Medlem kan vise mig, hvorledes det lader sig gjøre, skal jeg erkjende, at det ikke kommer ud paa Et, om Procenten sættes noget høiere eller lavere, men det troer jeg ikke, at han paa nogen Maade vil kunne vise mig. Jeg troer iøvrigt, at der ogsaa er blevet taget Hensyn til Embedsmændene ved Skattens Ansættelse i 1864, og jeg troer i det Hele, at den er bleven nogenlunde ligeligt fordeelt i de forskjellige Communer. Allerede dengang hørte jeg, efterat Skatten var sat i den Commune, hvori jeg hører Hjemme, oftere den Uttring: „Vi have vist haaret os galt ad, thi vi have faaet en temmelig lav Procent og en temmelig høi Indtægt“. Der var navnlig een af Ligningscommissairerne, som sagde dette til mig; det falder mig netop nu ind ved de her fremkomne Udtalelser. Jeg svarede, at det var en temmelig ligegyldig Sag, thi vi skulde jo udrede saa og saa Meget, og hvadenten vi saa satte Indtægten høit og Procenten lavt, eller omvendt, vilde det gjøre Et og Et. Efterat jeg imidlertid nu idag har hørt af et æret Medlem (Brind-Seibelin) at det er hans Tanke, at de Ligninger, der sidste Gang ere blevne affattede i de enkelte Communer, skulle være en Rettesnor for Regjeringscommissairerne saaledes, at den Indtægt, som eengang er angiven, skal fastholdes og ikke skal kunne sættes lavere, maa jeg rigtignok indbrømme, at Forholdet vilde stille sig uheldigt for de Communer, som have trukket Indtægten frem og derimod sat Procenten lavt, medens det vilde stille sig meget heldigt for de Communer, der have brugt den modsatte Fremgangsmaade. — Jeg troer ogsaa, at man, dersom man overhovedet vil gaae ind paa Procentsystemet, maa sætte et langt større Apparat igang end det, der er foreslaaet. Jeg